

Mor Montserrat Minobis, exdecana del Col·legi de Periodistes, als 76 anys

La que també va ser directora de Catalunya Ràdio ha mort arran d'una complicació postoperatoria

Montserrat Minobis en un acte el passat 8 de març. M. R.

ANDREU MANRESA

Barcelona / Palma - 11 MAI 2019 - 22:14 CEST

Montserrat Minobis Puntonet escrivia a l'aire, a la ràdio i la televisió públiques i ha deixat un camí en l'imaginari de la professió, un full de serveis fecund i coherent, de periodista rigorosa i a més a més compromesa amb les causes que va entendre que eren i són justes. Demòcrata antifranquista, catalanista, feminista de primera hora, aquesta veu des de les perifèries que va néixer el 1942, a

Figueres (Girona), va morir ahir als 76 anys, a causa de les complicacions sobrevingudes mentre era intervinguda per una afecció cardíaca.

Incisiva, singular i afable, Minobis va ser durant dècades una de figures clàssiques dels programes informatius i especialment culturals d'aquella galeria de mites i popes que van figurar a Ràdio Nacional d'Espanya, del passeig de Gràcia 1 de Barcelona, i a la TVE des de Miramar i després, des de Sant Cugat. Montserrat Minobis. Amb el seu bagatge i personalitat diferenciada va compartir redacció amb Enric Frígola, Joan Ramon Mainat, Xavier Sardà i alhora amb María Matilde Almendros, Juan Soto Viñolo, Jesús Tapia o José Félix Pons, Joan Lluch, Pere Font Grasa, Montse Melià, Pep Cabayol, Ramon Font, Fernández Deu o Miguel Ángel Valdivieso, per esmentar-ne alguns entre desenes de periodistes i locutors de la pedrera.

Llicenciada en Filosofia i Lletres i Ciències de la Comunicació, Montserrat Minobis, en les èpoques dels dubtes i complicacions legals, va ser una pionera i referent del periodisme en català, especialment a Ràdio 4. Mai va dirigir RNE o TVE a Catalunya –s'ho mereixia– i mai se'n va lamentar, ni va maquinat res. Va arribar a ser directora de Catalunya Ràdio entre 2004 i 2005, en l'etapa de l'esquerra tripartida a la Generalitat i va intentar un model diferent.

Minobis va competir per liderar el Col·legi de Periodistes de Catalunya (2001-2004) i va aconseguir l'aprovació a les urnes de les tres quartes parts dels seus col·legues, va encapçalar l'Associació de Dones Periodistes catalanes i la Xarxa Europea i abans va impulsar les primeres Jornades Catalanes de la Dona (1976). Sempre va pugnar per la dignitat de la professió i, especialment, per l'ús precís del llenguatge des de les mirades inclusives de la realitat, més enllà dels titulars i el llenguatge incloent. Va presidir una agència de notícies amb visió de gènere, “La Independent”, creada el 2010.

Procedia de publicacions i editorials d'arrel cristiana –va escriure una biografia de l'abat de Montserrat Aureli Maria Escarré i una altra de l'activista indigenista Rigoberta Menchú– i va acabar en opcions personals i sindicals a l'esquerra progressista. Va rebre la Creu de Sant Jordi de la Generalitat i nombrosos premis i distincions per la seva dilatada i densa activitat professional i cívica. Des de l'àmbit polític i periodístic ahir a les xarxes es van repetir cites, homenatges i records per a aquesta dona que sempre era a tot arreu amb el micròfon i era inevitable.

Col·legi de Periodistes de Catalunya

@periodistes_cat · [Follow](#)

La Junta de Govern del Col·legi de **@periodistes_cat** expressa el seu més sentit condol a la família, amics i companys de Montserrat Minobis, exdegana del Col·legi (2001-2004) DEP **[periodistes.cat/actualitat/not...](#)**

9:52 AM · May 11, 2019

55

Reply

Share

[Explore what's happening on Twitter](#)

S'adhereix als criteris de

[Més informació >](#)

ARXIVAT A:

Montserrat Minobis · Catalunya · Periodisme · Dones · Espanya · Mitjans comunicació · Comunicació · Societat

NEWSLETTER

Subscriu-te als nostres butlletins

